Zadeva C-409/20

Povzetek predloga za sprejetje predhodne odločbe v skladu s členom 98(1) Poslovnika Sodišča

Datum vložitve:

2. september 2020

Predložitveno sodišče:

Juzgado Contencioso Administrativo n.º 1 de Pontevedra (Španija)

Datum predložitvene odločbe:

20. avgust 2020

Tožeča stranka:

UN

Tožena stranka:

Subdelegación del Gobierno en Pontevedra

Predmet postopka v glavni stvari

Odstranitev državljana tretje države s španskega ozemlja.

Predmet in pravna podlaga predloga za sprejetje predhodne odločbe

Predlog za sprejetje predhodne odločbe v zvezi z razlago – Člen 267 PDEU – Združljivost nacionalne zakonodaje z Direktivo 2008/115/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. decembra 2008 o skupnih standardih in postopkih v državah članicah za vračanje nezakonito prebivajočih državljanov tretjih držav (v nadaljevanju: Direktiva 2008/115) – Nacionalna zakonodaja, ki nezakonito prebivanje tujih državljanov brez obteževalnih okoliščin kaznuje najprej z globo, združeno z zahtevo za prostovoljno vrnitev v izvorno državo, ki ji nato sledi sankcija odstranitve, če tuj državljan ne uredi svojega statusa niti se ne vrne prostovoljno v svojo državo – Združljivost razlage sodbe Sodišča EU z dne 23. aprila 2015 (C-38/14, Zaizoune), v skladu s katero lahko španski upravni organi in sodišča v škodo državljana tretje države neposredno uporabijo Direktivo

DELOVNI DOKUMENT

2008/115, s sodno prakso Sodišča v zvezi z omejitvami neposrednega učinka direktiv.

Vprašanji za predhodno odločanje

1. Ali je treba Direktivo 2008/115/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. decembra 2008 o skupnih standardih in postopkih v državah članicah za vračanje nezakonito prebivajočih državljanov tretjih držav (člene 4(3), 6(1), 6(5) in 7(1)) razlagati tako, da nasprotuje nacionalni zakonodaji (členom 53(1)(a), 55(1)(b), 57 in 28(3)(c) Ley Orgánica 4/2000, de 11 de enero, sobre derechos y libertades de los extranjeros en España y su integración social (sistemski zakon 4/2000 z dne 11. januarja o pravicah in svoboščinah tujih državljanov v Španiji in njihovem vključevanju v družbo)), ki nezakonito prebivanje tujih državljanov brez obteževalnih okoliščin kaznuje najprej z globo, združeno z zahtevo za prostovoljno vrnitev v izvorno državo, ki ji nato sledi sankcija odstranitve, če tuj državljan ne uredi svojega statusa niti se ne vrne prostovoljno v svojo državo?

2. Ali je razlaga sodbe Sodišča z dne 23. aprila 2015 (zadeva C-38/14, Zaizoune) tako, da lahko španski upravni organi in sodišča v škodo državljana tretje države neposredno uporabijo Direktivo 2008/115/ES, pri čemer ne uporabijo veljavne nacionalne zakonodaje, ki je milejša na področju kaznovalnih določb, poostrijo odgovornost za prekrške in morebiti opustijo načelo zakonitosti v kazenskem pravu, združljiva s sodno prakso Sodišča Evropske unije glede omejitev neposrednega učinka direktiv? Ali pa je treba še naprej uporabljati nacionalno zakonodajo, ki je za posameznika ugodnejša, dokler se je z ustrezno zakonsko reformo ne spremeni ali razveljavi?

Upoštevne določbe prava Unije

Zakonodaja

Direktiva 2008/115: členi 4(3), 6(1) in (5), 7(1) in 21(1).

Direktiva Evropskega parlamenta in Sveta 2004/38/ES z dne 29. aprila 2004 o pravici državljanov Unije in njihovih družinskih članov do prostega gibanja in prebivanja na ozemlju držav članic, ki spreminja Uredbo (EGS) št. 1612/68 in razveljavlja Direktive 64/221/EGS, 68/360/EGS, 72/194/EGS, 73/148/EGS, 75/34/EGS, 75/35/EGS, 90/364/EGS, 90/365/EGS in 93/96/EEC

Sodna praksa Sodišča

1. Sodba z dne 23. aprila 2015 (C-38/14, Zaizoune), točke 24, 29, 32, 37 in izrek

DELOVNI DOKUMENT

2. Sodba z dne 22. oktobra 2009 (združeni zadevi C-261/08 in C-348/08, Zurita in Choque) točki 61 in 65

3. Sodba z dne 18. septembra 2014 (C-487/12, Vueling Airlines, S.A.) točki 26 in 27

4. Sodba z dne 11. junija 1987 (C-14/86, Pretore di Saló).

5. Sodba z dne 12. decembra 1996 (C-74/95)

6. Sodba z dne 3. maja 2005 (združene zadeve C-387/02, C-391/02 in C-403/02)

Navedene določbe nacionalnega prava

Ley Orgánica 4/2000, de 11 de enero, sobre derechos y libertades de los extranjeros en España y su integración social (sistemski zakon št. 4/2000 z dne 11. januarja 2000 o pravicah in svoboščinah tujcev v Španiji in njihovem vključevanju v družbo), kakor je bil spremenjen s sistemskimi zakoni 8/2000, 14/2003 in 2/2009, v nadaljevanju: sistemski zakon 4/2000).

Člen 28(3)(c): „Izstop je obvezen v teh primerih: […] (c) ob zavrnitvi prošnje tujca, da še naprej prebiva na španskem ozemlju, v upravnem postopku ali če tujec nima dovoljenja za to, da je v Španiji.“

Člen 53(1)(a): „Za hude prekrške se štejejo: (a) nezakonito prebivanje na španskem ozemlju, ker oseba ne razpolaga s podaljšanim dovoljenjem za prebivanje ali dovoljenjem za prebivanje ali pa je njegova veljavnost potekla že pred več kot tremi meseci, ne da bi v predpisanem roku zaprosila za njegovo podaljšanje“.

Člen 55(1)(b): „Prekrški iz prejšnjih členov se kaznujejo: [...] (b) hudi prekrški z globo od 501 do 10.000 EUR.“

Člen 57(1): „Če je kršitelj tujec in izvrši ravnanja, ki so opredeljena kot zelo huda ali huda v smislu člena 53(1)(a), (b), (c), (d) in (f) tega sistemskega zakona, je mogoče ob upoštevanju načela sorazmernosti po izvedbi ustreznega upravnega postopka z obrazloženo odločbo, v kateri se pretehta dejstva, iz katerih sestoji prekršek, namesto globe odrediti odstranitev tujca s španskega ozemlja.“

Člen 57(3): „Kazni odstranitve in globe nikakor ni dovoljeno izreči skupaj.“

Real Decreto 240/2007, de 16 de febrero, sobre entrada, libre circulación y residencia en España de ciudadanos de los Estados miembros de la Unión Europea y de otros Estados parte en el Acuerdo sobre el Espacio Económico Europeo (kraljeva uredba 240/2007 z dne 16. februarja 2007 o vstopu, prostem gibanju in prebivanju državljanov držav članic Evropske unije in drugih držav podpisnic Sporazuma o Evropskem gospodarskem prostoru, v Španiji).

DELOVNI DOKUMENT

Real Decreto 557/2011, de 20 de abril, por el que se aprueba el Reglamento de la Ley Orgánica 4/2000, sobre derechos y libertades de los extranjeros en España y su integración social (kraljeva uredba 557/2011 z dne 20. aprila o potrditvi uredbe za izvajanje sistemskega zakona 4/2000 o pravicah in svoboščinah tujcev v Španiji in njihovem vključevanju v družbo), kakor je bila spremenjena s sistemskim zakonom 2/2009.

Sodbe Tribunal Constitucional (ustavno sodišče): 260/2007 z dne 20. decembra, (ECLI:ES:TC:2007:260); 140/2009, z dne 15. junija, (ECLI:ES:TC:2009:140); 145/2011, z dne 26. septembra, (ECLI:ES:TC:2011:145); in 169/2012, z dne 1. oktobra (ECLI:ES:TC:2012:169).

Sodbe Tribunal Supremo (vrhovno sodišče): z dne 22. februarja 2007; z dne 23. oktobra 2007, zadeva 1624/2004 (ECLI:ES:TS:2007:6962); z dne 5. julija 2007, zadeva 1060/2004 (ECLI:ES:TS:2007:4767); z dne 19. decembra 2006; z dne 28. februarja 2007; z dne 4. oktobra 2007, zadeva 2244/2004 (ECLI:ES:TS:2007:6676); z dne 8. novembra 2007 zadeva 2448/2004 (ECLI:ES:TS:2007:7390) in z dne 24. oktobra 2019 zadeva 1808/2018 (ECLI:ES:TS:2019:3416).

Kratka predstavitev dejanskega stanja in postopka v glavni stvari

1 Oseba UN, ki je polnoletna državljanka Kolumbije, je 9. maja 2017 kot turistka zakonito vstopila na ozemlje Evropske unije na podlagi povabila svojega sina, ki je prav tako polnoleten in ima špansko državljanstvo ter prebiva v Španiji. Kot turistka je lahko tam bivala največ 90 dni, potem pa bi morala pred iztekom tega roka zapustiti ozemlje Unije. Vendar se oseba UN ni vrnila v Kolumbijo, ampak je ostala v Španiji in se vpisala v občinski register prebivalstva na naslovu svojega španskega sina.

2 Ministerio del Interior (ministrstvo za notranje zadeve) je 13. februarja 2019 zoper osebo UN začelo prekrškovni postopek, urejen v členu 63a sistemskega zakona 4/2000, ker ni imela dovoljenja za prebivanje v Španiji.

3 Marca 2019 je oseba UN pri Oficina de Extranjería de Pontevedra (urad za tujce v Pontevedri) vložila prošnjo za izdajo dovoljenja za prebivanje družinskega člana državljana Evropske unije, v kateri je prosila za združitev s svojim španskim sinom v skladu z določbami kraljeve uredbe 240/2007, s katero se prenaša Direktiva 2004/38.

4 Hkrati je vložila odgovor v okviru prekrškovnega postopka, v katerem se je sklicevala na družinske korenine v Španiji, saj vsi njeni sinovi zakonito živijo v navedeni državi članici, eden od njih pa je pridobil špansko državljanstvo. Poleg tega je trdila, da v Kolumbiji nima več družine niti tam nima sredstev za preživljanje ter nima kazenske evidence niti ni bila nikoli prijeta. Prav tako se je sklicevala na humanitarne razloge in razloge varstva družine kot tudi kršitev načela sorazmernosti.

DELOVNI DOKUMENT

5 Vodja urada za tujce je 30. aprila 2019 izdal odločbo, s katero je osebi UN zavrnil dovoljenje za prebivanje, saj po njegovem mnenju ni dokazala, da je v izvorni državi živela na račun svojega španskega sina, poleg tega pa v Španiji ni imela zasebnega zdravstvenega zavarovanja. Ni sporno, da oseba UN izpodbija navedeno zavrnilno odločbo pri Juzgado Contencioso-Administrativo n.º 2 de Pontevedra (upravno sodišče št. 2 v Pontevedri) v postopku, ki še vedno teče.

6 Subdelegación del Gobierno en Barcelona (poddelegacija vlade v Barceloni) je 8. maja 2019 izdala tu izpodbijano odločbo, s katero je osebi UN odredila sankcijo odstranitve s španskega ozemlja s prepovedjo vstopa za obdobje treh let. V obrazložitvi odločbe je bilo navedeno le, da je oseba UN storila hud prekršek iz člena 53(1)(a) sistemskega zakona 4/2000 (nezakonito prebivanje v Španiji) in ni bilo ugotovljeno, da je šlo za katerega od primerov pravice do azila.

7 Oseba UN je 31. oktobra 2019 pri predložitvenem sodišču zoper sankcijo odstranitve vložila tožbo, v kateri je predlagala razveljavitev izpodbijane odločbe v celoti; oziroma, podredno, da se navedena sankcija nadomesti z ekonomsko sankcijo. Prav tako je prosila za začasno zadržanje izvršitve odstranitve, kar ji je bilo ugodeno s sklepom z dne 19. decembra 2019.

Bistvene trditve strank v postopku v glavni stvari

8 Oseba UN v svoji tožbi med drugim trdi, da bi ji bilo treba glede na to, da ima močne korenine v Španiji in da pri njenem nezakonitem prebivanju ni obteževalnih okoliščin, ter glede na to, da je obstajala možnost, da se njen status uredi, ker je družinski član državljana Unije, v najslabšem primeru naložiti globo, določeno v členu 55(1)(b) sistemskega zakona 4/2000, ne pa sankcije odstranitve. Prav tako meni, da je tako razlagana španska zakonodaja v skladu z Direktivo 2008/115.

9 Uprava, ki je tožena stranka, tožbi nasprotuje in predlaga, naj se jo v celoti zavrne. Trdi, da po sodbi Sodišča z dne 23. aprila 2015 v zadevi C-38/14 v Španiji nezakonitega prebivanja ni več mogoče kaznovati z globo. Vedno ga je treba kaznovati z odstranitvijo zaradi „neposrednega učinka“ Direktive 2008/115, ki prevlada nad španskim pravom.

Kratka predstavitev razlogov za vložitev predloga za sprejetje predhodne odločbe

10 Predložitveno sodišče pojasnjuje, da je sistemski zakon 4/2000 pred sodbo C-38/14 nezakonito prebivanje na španskem ozemlju, ne da bi se pridobilo dovoljenje za prebivanje ali podobni dokumenti, če so bili potrebni (člen 53(1)(a)), opredelil kot hud prekršek. Za navedeni hud prekršek je bila v skladu z načelom sorazmernosti določena globa (člen 55(1)(b)) ali odstranitev s španskega ozemlja, ki je morala biti obrazložena (člen 57(1)). Navedeni zakon je prepovedal, da se v isti odločbi naložita skupaj globa in prisilna odstranitev (člen 57(3)), ni pa

DELOVNI DOKUMENT

prepovedoval, da se ju odredi zaporedoma, najprej globa in nato odstranitev. Prav tako je bila z odstranitvijo naložena stranska kazen prepovedi vstopa na špansko ozemlje za določeno obdobje (člen 58(1)).

11 Predložitveno sodišče navaja, da sistemski zakon 4/2000 daje prednost naložitvi denarne globe, ki vključuje posledično obveznost prostovoljne zapustitve v določenem roku, pred sankcijo odstranitve s prepovedjo vstopa. Njegov namen ni dovoliti nezakoniti položaj v zameno za plačilo globe, temveč omogočiti tujcu, ki nezakonito prebiva in pri katerem niso podane obteževalne okoliščine, da si uredi status, tako da zaprosi in pridobi ustrezno dovoljenje za prebivanje, če izpolnjuje določene pogoje. Oziroma, v nasprotnem primeru, da se prostovoljno vrne v svojo izvorno državo, vendar brez prepovedi vstopa v Evropsko unije, kar mu omogoča, da od tam lahko ureja pridobitev ustreznih vizumov ali dovoljenj, zato da se po potrebi lahko zakonito vrne v Španijo.

12 Predložitveno sodišče trdi, da globa nikakor ne oprosti tujca obveznosti, da zapusti Španijo, ki jo določa člen 28(3)(c) sistemskega zakona 4/2000, če ne pridobi predpisanega vizuma ali dovoljenja za prebivanje. Če tujec v razumnem roku ne uredi svojega statusa, se lahko proti njemu uvede nov prekrškovni postopek, ki se konča s prisilno odstranitvijo.

13 V primeru priseljencev, pri katerih so podane obteževalne okoliščine, je mogoče neposredno odrediti odstranitev brez predhodne globe oziroma jih opozoriti, da prostovoljno zapustijo ozemlje. Te okoliščine je Tribunal Supremo (vrhovno sodišče) opredelilo kazuistično.

14 Špansko Tribunal Constitucional (ustavno sodišče) je odločilo, da je ta zakonodaja v skladu z ustavo, saj med globo ali odstranitvijo ne odloča diskrecijsko, temveč v skladu s predpisi, ter je potrdilo zakonsko določbo o tem, da ima globa prednost pred odstranitvijo, pri tem pa je vztrajalo, da mora biti zadnja obrazložena glede na konkretne okoliščine primera.

15 Možnost izbire med globo in odstranitvijo je potrdilo Sodišče v združenih zadevah C-261/08 in C-348/08. V navedeni sodbi je Sodišče ugotovilo, da pravo Unije „daje prednost prostovoljnemu odhodu državljana tretje države, ki ne izpolnjuje ali ne izpolnjuje več pogojev za krajše prebivanje, ki se uporabljajo v zadevni državi članici“ in da je špansko pravo v skladu s pravom Unije, ki nalaga, da se tuji državljani, ki prebivajo nezakonito, odstranijo, ker v Španiji „odločba o naložitvi denarne kazni ni pravna podlaga, ki bi državljanu tretje države z neurejenim statusom omogočala, da zakonito ostane na španskem ozemlju“, če „se ne glede na dejstvo, ali je ta denarna kazen plačana, ta odločba vroči zadevni osebi z opozorilom, da mora v petnajstih dneh zapustiti ozemlje, in da se jo lahko ob nespoštovanju preganja na podlagi člena 53(a) zakona o tujcih ter ji grozi odstranitev z neposrednim učinkom“.

16 Po sprejetju Direktive 2008/115 je bil v Španiji sprejet sistemski zakon 2/2009 z dne 11. decembra o spremembi sistemskega zakona 4/2000 z namenom uskladiti

DELOVNI DOKUMENT

španosko zakonodajo s pravom Unije in zlasti z Direktivo 2008/115 s ciljem okrepiti boj proti nezakonitemu priseljevanju. Takrat se je v člen 57(1) sistemskega zakona 4/2000 uvedla zahteva iz sodne prakse, da se sankcije odstranitve posebej obrazložijo, pri tem pa je bilo pojasnjeno, da morajo take odločbe upoštevati načelo sorazmernosti in biti obrazložene z ovrednotenjem dejstev, ki tvorijo kršitev. Prav tako je bila uredba za izvajanje sistemskega zakona 4/2000 sprejeta s kraljevo uredbo 557/2011 z dne 20. aprila, v kateri je bilo pojasnjeno, da je treba pri odločanju o sankciji, ki jo je treba naložiti, presojati osebni in družinski položaj kršitelja.

17 Predložitveno sodišče navaja, da je večina španskih sodišč pred izdajo sodbe C-38/14 uporabljala sodno prakso španskega Tribunal Supremo (vrhovno sodišče) o prednosti globe in obveznosti obrazložitve odločb o odstranitvi z obteževalnimi okoliščinami v skladu z načelom sorazmernosti. Prav tako trdi, da se nikakor ni štelo, da je razveljavitev odstranitve in njena nadomestitev z globo pripeljala do prikrite „regularizacije“ položaja tujega državljana. Priseljenec je bil po naložitvi globe še vedno dolžan zaprositi za dovoljenje za prebivanje in ga pridobiti, če je izpolnjeval potrebne pogoje, oziroma se v nasprotnem primeru vrniti v svojo izvorno državo, tako da se je navedena globa vedno štela za združljivo s poznejšo sankcijo odstranitve.

18 Sodišče je 23. aprila 2015 izreklo sodbo v zadevi C-38/14, s katero je odločilo o predlogu za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Tribunal Superior de Justicia (vrhovno sodišče avtonomne skupnosti, v nadaljevanju: TSJ) Baskije v postopku, ki ga je začel državljan tretje države zoper sankcijo odstranitve s prepovedjo vstopa za obdobje pet let. V navedeni zadevi pa so bile podane obteževalne okoliščine, zaradi česar je bilo mogoče v skladu z veljavnim španskim pravom izreči kazen odstranitve brez predhodne globe.

19 Kljub temu je TSJ Baskije postavilo Sodišču tako vprašanje: „Ali je treba člena 4(2) in (3) ter 6(1) Direktive 2008/115 ob upoštevanju načel lojalnega sodelovanja in polnega učinka direktiv razlagati tako, da nasprotujeta ureditvi, kakršna je sporna nacionalna ureditev iz postopka v glavni stvari ter sodne prakse, ki jo razlaga, in v skladu s katero je mogoče nezakonito prebivanje tujca [na nacionalnem ozemlju] kaznovati **izključno** z denarno kaznijo, ki je poleg tega **nezdružljiva** s sankcijo odstranitve?“

20 V odgovor na to vprašanje je Sodišče odločilo, da Direktiva 2008/115 nasprotuje španskemu mehanizmu odziva na nezakonito prebivanje tujcev iz tretjih držav, ki glede na razlago TSJ Baskije omogoča, da se jim naloži izključno ekonomska sankcija, ki ni konkretno povezana z obveznostjo vrnitve in ki je poleg tega nezdružljiva s sankcijo odstranitve. Zato je Sodišče menilo, da je španska zakonodaja, kakor jo razlaga TSJ Baskije, nezdružljiva s „polnim učinkom“ navedene direktive.

21 Po mnenju predložitvenega sodišča je TSJ Baskije Sodišču ponudilo posebno razlago veljavnega španskega prava. Poleg tega se je zadeva, v kateri je bila

DELOVNI DOKUMENT

izdana navedena sodba, nanašala na položaj, v katerem so bile podane obteževalne okoliščine, ki v tej zadevi niso podane.

22 Po mnenju predložitvenega sodišča je sistem, določen v španskem pravu, dejansko drugačen, kot je že lahko presojalo samo Sodišče v sodbi C-261/08, v kateri se je uporabila zakonodaja Unije, ki je veljala pred Direktivo 2008/115, ki pa ji je bila zelo podobna. Po mnenju predložitvenega sodišča na podlagi španske zakonodaje, kakor je bila opisana v točkah od 11 do 13 tega povzetka, globo spremlja obveznost tujca, ki nezakonito prebiva, da zapusti Španijo, in možnostjo, da se mu naloži sankcija odstranitve, če ne uredi svojega statusa in ne izpolni navedene obveznosti vrnitve.

23 Po mnenju predložitvenega sodišča, če bi TSJ Baskije Sodišču ponudilo razlago španskega prava, ki bi bila bolj v skladu z resničnostjo, glede dejanskega stanja, kakršno je obravnavano, bi to zadnje verjetno ugotovilo, da je špansko pravo v skladu z Direktivo 2008/115.

24 V obravnavanem primeru bi uporaba španskega predpisa pripeljala najprej do tega, da bi se osebi UN naložila globa, hkrati pa bi se ji dalo rok, da se prostovoljno vrne v svojo izvorno državo ali da si uredi status. Če svojega statusa ne bi uredila niti se ne bi prostovoljno vrnila po izteku tega roka, bi se ji nato lahko naložila sankcija odstranitve s prepovedjo vstopa za več let. Po mnenju predložitvenega sodišča je taka uporaba španskega predpisa, kakor bi ga razumela večina španskih sodišč do navedene sodbe C-38/14, popolnoma združljiva z Direktivo 2008/115. Zagotavlja ji polni učinek, njen rezultat pa je sorazmeren in učinkovit ter prilagojen posebnemu položaju Španije. Zato predložitveno sodišče ob upoštevanju tudi precedensa iz sodbe C-261/08 meni, da je potrebna nova odločitev Sodišča, da se razjasnijo ta vprašanja.

25 V tem okviru predložitveno sodišče navaja, da sodba C-38/14 ne vsebuje nobene navedbe glede okoliščin domnevne nezdružljivosti španskega zakona, ki je ugodnejši za državljana, in Direktive 2008/115, ki je zanj bolj neugodna. Poleg tega trdi, da se v okviru konkretnega spora navedeni direktivi ne prizna neposrednega učinka, ki omogoča, da se brez nadaljnjega ne uporabi španskega prekrškovnega prava v škodo posameznika.

26 Navaja, da v skladu z ustaljeno sodno prakso Sodišča in mnenjem strokovnjakov ni mogoče zagovarjati neposrednega učinka direktive v „obrnjenih vertikalnih razmerjih“, kot so tu obravnavana, tako da bi bila, tudi če bi se sprejelo, da je prekrškovni sistem sistemskega zakona 4/2000 nezdružljiv z Direktivo 2008/115, edina možnost, ki bi jo imele institucije Evropske unije, da bi dosegle njegovo dejansko neuporabo ali odpravo, ta, da bi španski državi z uradnimi opomini in denarnimi kaznimi zagrozile, da spremeni svojo zakonodajo. Vendar dokler ne pride do navedene zakonske spremembe, so španski javna uprava in sodišča še naprej dolžna natančno uporabljati sistemski zakon 4/2000.

DELOVNI DOKUMENT

27 Po mnenju predložitvenega sodišča ni dvoma, da je uporaba španskega predpisa za zainteresirano osebo ugodnejša od neposredne uporabe Direktive 2008/115, če se razlaga tako, da ponuja samo možnost prisilne odstranitve.

28 Vendar državna uprava in večina španskih sodišč po sodbi C-38/14 ne uporabljajo španskega prekrškovnega prava v škodo posameznikov, saj nimajo druge izbire, kot da takoj naložijo sankcijo odstranitve s prepovedjo vstopa, in to celo v primerih, v katerih bi se lahko status tujca uredil, s čimer se povzroča nesorazmerna škoda in nepravične razmere, katerim bi se bilo mogoče izogniti z uporabo sistemskega zakona 4/2000, ne da bi se zmanjšal polni učinek Direktive 2008/115. Da bi se razčistil ta spor, je TSJ de Castilla La Mancha (vrhovno sodišče avtonomne skupnosti Castilla La Mancha) Sodišču predložilo dva predloga za sprejetje predhodne odločbe (C-568/19 in C-731/19), da ugotovi, ali je ta razlaga sodbe C-38/14 združljiva s sodno prakso Sodišča o omejitvah neposrednega učinka direktiv. Predložitveno sodišče ponovno postavlja to vprašanje.

DELOVNI DOKUMENT